

Ο ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ ΞΕΧΑΣΕ ΤΑ ΔΩΡΑ

Της Μαρίας Π. Γιακουμέλλου

ΠΡΟΣΩΠΑ:

1. ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ
2. ΠΕΤΡΟΣ
3. ΕΛΛΗ
4. ΝΙΚΗ
5. ΘΑΝΟΣ
6. ΚΑΙΤΗ
7. ΣΠΥΡΟΣ
8. ΜΑΙΡΗ

ΣΚΗΝΙΚΟ

(Παραμονή Πρωτοχρονιάς σ' ένα σπίτι της Αθήνας, στολισμένο με το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Τα παιδιά είναι καθισμένα γύρω από το δέντρο και περιμένουν τον Άι-Βασίλη, να τους φέρει τα πρωτοχρονιάτικα δώρα. Ακούγονται τα κάλαντα «Αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά κι αρχή καλός μας χρόνος...» από ένα ραδιοκασετόφωνο).

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ: Καλησπερούδια σας, παιδιά. Χρόνια πολλά κι ευτυχισμένα!

ΟΛΑ ΜΑΖΙ: Καλώς τονε τον Άι-Βασίλη. Τι καλά μάς έφερες, παππού, εφέτος;

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ: (Δεν κρατά τίποτα στα χέρια του). Βρε, βρε, βρε, τι έπαθα! Ξέχασα το σάκο με τα δώρα.

ΠΕΤΡΟΣ: Και τώρα; Πάει, καθήκανε;

ΕΛΛΗ: Μήπως τ' άφησες απέξω, για να μας δοκιμάσεις;

ΝΙΚΗ: Κρίμα! Και περίμενα με λαχτάρα το δώρο σου, Άι-Βασίλη.

ΘΑΝΟΣ: Κι εγώ, κι εγώ. Σου είπα και στην προσευχή μου, τι δώρο ήθελα να μου φέρεις εφέτος.

ΚΑΙΤΗ: Πρώτη χρονιά που έρχεσαι χωρίς δώρα, Άι-Βασίλη!

ΣΠΥΡΟΣ: Κι ήθελα τόσο πολύ εκείνο το ποδήλατο, που είδα στη βιτρίνα! Τώρα τι θα πώ στους φίλους μου; Θα με κοροϊδεύουν.

ΜΑΙΡΗ: Το είχες παραγγείλει στον Άι-Βασίλη; Πάντως, εγώ νομίζω πως δεν τα ξέχασε τα δώρα ο Άι-Βασίλης. Κάτι άλλο συμβαίνει.

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ: Χμ, μάλλον έχει δίκιο η Μαίρη. Όμως, αν κάνετε λίγη υπομονή, ίσως διορθώσω την κατάσταση.

ΠΕΤΡΟΣ: Δηλαδή, υπάρχει και περίπτωση να πάρουμε τα δώρα;

ΕΛΛΗ: (Μουτρωμένη). Το 'χω για γρουσουζιά να μείνω χωρίς δώρο την Πρωτοχρονιά.

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ: Τι φταίω εγώ; Γέμισα το σάκο δώρα, μπήκα στο αεροπλάνο κι ο υπάλληλος έβαλε το σάκο μου με όλων των άλλων συνταξιδιωτών τις αποσκευές.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ: Και λοιπόν και λοιπόν;

ΜΑΙΡΗ: Μήπως τον αρπάξανε κάποιοι άλλοι;

ΠΕΤΡΟΣ: Ίσως να μην τον έβαλαν στο αεροπλάνο.

ΣΠΥΡΟΣ: Εγώ νομίζω πως παραφυλάξανε και τον πήρανε κάποιοι κλέφτες στο αεροδρόμιο.

ΕΛΛΗ: Μα, πώς έγινε αυτό, Άι-Βασίλη μας;

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ: Έγινε, έγινε, δυστυχώς! Τι να κάνουμε τώρα. Τούτη τη χρονιά δεν έχει δώρα.

ΕΛΛΗ: Δε μας αγαπάς πια, Άι-Βασίλη, δε μας αγαπάς!

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ: Σας παρακαλώ, μη μου λέτε τέτοια λόγια. Εγώ σας αγαπώ. Αλλά, βρε παιδιά μου, μην κακοκαρδίζεστε. Έχετε τηλέφωνο εδώ;

ΠΕΤΡΟΣ: Νάτο εκεί, δίπλα στο δέντρο.

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ: (Πηγαίνει προς το τηλέφωνο, σχηματίζει στο καντράν τον αριθμό του αεροδρομίου). Εμπρός, αεροδρόμιο εκεί; Πώς; Δεν ακούτε; Εμ, πού ν' ακούσετε μ' αυτά τα υπερηχητικά. Είμαι ο Άι-Βασίλης. Ναι, ναι, εγώ είμαι, χρόνια πολλά. Καλή χρονιά. Πώς; Βρέθηκε ο σάκος μου;

ΝΙΚΗ: Δεν μπορούσε να καθεί, καλέ, τόση αστυνομία φυλάει στο αεροδρόμιο.

ΘΑΝΟΣ: Ευτυχώς!

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ: Πώς; Τι είπες; Αχ, αυτά τ' αεροπλάνα, θα σπάσουν τα τύμπανα των αυτιών μου. Εμπρός, εμπρός! *(στα παιδιά)* Κόπηκε η γραμμή. *(Ξαναπαίρνει τηλέφωνο)*. Εμπρός, εμπρός, μ' ακούτε; Ναι, ο Άι-Βασίλης είμαι. Τι έγινε ο σάκος μου; Είναι άδειος;

ΠΕΤΡΟΣ: Άδειος; Τι κρίμα!

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ: Δεν μπορεί! Κάποιο λάθος θα 'γινε. Δεν έγινε λάθος; Μα είναι δυνατόν; Ήταν γεμάτος, σας λέω, με διάφορα δώρα για τα παιδιά. Καλά, καλά. Θα έρθω από κει. *(Κλείνει το τηλέφωνο)*. Τώρα, πώς πηγαίνουν εκεί κάτω; Θα βρω ταξί ή θα περιμένω κάποιες ώρες στην ουρά;

ΜΑΙΡΗ: Καλέ Άι-Βασίλη μου, μη στενοχωριέστε τόσο. Δεν πειράζει. Ας μείνουμε δίχως δώρα εφέτος. Άλλωστε, δε θα είμαστε οι μόνοι. Στις χώρες που γίνεται πόλεμος τα παιδιά όχι μόνο δεν έχουν δώρα, αλλά ούτε ψωμί να φάνε!

ΚΑΙΤΗ: Αυτό μόνο, ή που δεν ξέρουν, αν θα ζουν την άλλη μέρα με τόσες βόμβες και ρουκέτες που πέφτουν κάθε στιγμή δίπλα τους;

ΘΑΝΟΣ: Τουλάχιστον εμείς εδώ έχουμε ψυχία και φαΐ.

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ: Τώρα αρχίσατε να σκέφτεστε σωστά.

ΠΕΤΡΟΣ: Άι-Βασίλη, γιατί δεν επεμβαίνει ο Θεός να σταματήσουν οι πόλεμοι στα διάφορα μέρη του κόσμου;

ΣΠΥΡΟΣ: Τι να σου κάνει, καημένο Πέτρο, κι ο Θεός, αφού οι άνθρωποι μήτε καν τον λογαριάζουν, μήτε καν τον ακούν; Ο Θεός είπε «αγαπάτε αλλήλους», «ειρήνη υμίν», αλλά οι άνθρωποι πού να ακούσουν; Το μόνο που κάνουν είναι να σκοτώνονται μεταξύ τους.

ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ: Μήπως πρέπει να κάνετε μια θερμή προσευχή; Ο Θεός ακούει περισσότερο εσάς τα μικρά παιδιά, γιατί είστε αγνά. Ωστόσο, εγώ θα πάω στο αεροδρόμιο να δω ποιός άδειασε το σάκο. Δύσκολοι καιροί, παιδιά μου, δύσκολοι καιροί!
(Ο Άι-Βασίλης φεύγει).

ΠΕΤΡΟΣ: Θαρρώ πως φτώχυνε ο Άι-Βασίλης.

ΕΛΛΗ: Σώπα, καημένο Πέτρο. Μη λες ανοησίες.

ΚΑΙΤΗ: Ακούσατε τι είπε; Δύσκολοι καιροί. Ποτέ δεν το 'χε πει αυτό άλλοτε.

ΝΙΚΗ: Έχει δίκιο ο Πέτρος που είπε πως φτώχυνε ο Άι-Βασίλης. Μην περιμένετε εφέτος δώρα.

ΕΛΛΗ: Αφού ήρθε με αεροπλάνο, πάει να πει ότι έχει λεφτά. Πρώτα ερχότανε με το έλκθρο.

ΝΙΚΗ: Μα, εδώ δεν έχουμε πολλά χιόνια. Το έλκθρο το χρησιμοποιούν, όταν υπάρχουν πολλά χιόνια.

ΘΑΝΟΣ: Το θέμα είναι ότι ο Άι-Βασίλης δεν έφερε δώρα. Τώρα τι κάνουμε;

ΜΑΙΡΗ: Ας προσευχηθούμε στο Θεό. Ίσως βρεθούν τα δώρα και μας τα φέρει.

ΕΛΛΗ: Εμπρός, τι καθόμαστε, γονατίστε.

ΠΕΤΡΟΣ: Και τι θα πούμε;

ΚΑΙΤΗ: Αυτά:
Θεέ μου, άκου αυτή την ώρα, των παιδιών την προσευχή. Να βρεθούν όλα τα δώρα στο Άι-Βασίλη το σακί.

ΝΙΚΗ: Εγώ λέω να πούμε:
Ν' απλωθεί στη γη γαλήνη κι ο καλός ο Άι-Βασίλης σ' όλα του κόσμου τα παιδιά πλούσια δώρα να 'χει στο σακί του και να δίνει.

ΜΑΙΡΗ: Εγώ προτείνω να κάνουμε την εξής προσευχή:
Θεέ μου, κάνε να βρεθούν τα δώρα τ' Άι-Βασίλη κι αντί σ' εμάς, καλύτερα όλα αυτά να στείλει στα ορφανά που άφησαν οι πόλεμοι οι τόσοι,

ώστε καθένα απ' αυτά
λίγη χαρά να νιώσει.

ΣΠΥΡΟΣ: Συμφωνώ με τη γνώμη της Μαίρης.

ΌΛΑ ΜΑΖΙ: Ναι, ναι αυτό να ζητήσουμε από το Θεό.

ΕΛΛΗ: Ας στερηθούμε εμείς εφέτος τα δώρα τ' Άι-Βασίλη για
χάρη των δυστυχημένων παιδιών των χωρών, που ερη-
μώνονται καθημερινά από τον πόλεμο. Ας επαναλάβου-
με, λοιπόν, την προσευχή που σκέφτηκε η Μαίρη.

*(Τα παιδιά γονατίζουν και με υψωμένα τα χέρια τους
επαναλαμβάνουν αργά την προσευχή, που ένα από αυτά
λέει πρώτα αράδα - αράδα).*

Θεέ μου, κάνε να βρεθούν...

ΚΛΕΙΝΕΙ Η ΑΥΛΑΙΑ